

[Wilhelm]

at fjerne selve motivet, og det kan man, så vidt jeg kan se, kun gøre ved at sige, at opnår politiet »beviser«, indicier osv. ved skridt, som ikke i sig selv var berettigede, men er opnået ved overdrevne sigtelser, så må de ikke kunne benyttes.

Jeg ville meget gerne have, om justitsministeren, der har været opmærksom på det her problem, og som i den offentlige debat selv har sagt, at det er reelt, eller andre, der ønsker at gøre noget ved det her, vil fortælle, hvordan de kunne forestille sig at man kunne gøre det. Vi har selv haft betænkeligheder ved de konsekvenser, vores forslag kan have, men vi har ikke kunnet finde nogen anden metode.

Når hr. Ole Espersen henviser til, at en svensk betænkning siger, at man skal kunne bruge det, han kaldte overskudsinformation, og som englænderne kalder ulovlige beviser, og som hr. Gammeltoft-Hansen kalder tilfældighedsfund, så vil jeg godt sige, at det er da muligt, jeg kender ikke den svenske betænkning, men jeg synes ikke, at det altid er særlig heldigt at ligge under for svenskerne, når det drejer sig om, hvor stor en magt samfundet eller rettere staten skal have i forhold til den enkelte. Jeg vil da godt som modstykke sige, at mig bekendt er det, englænderne kalder ulovlige beviser, altså tilfældighedsfund, fremkommet ved f.eks. overdrevne sigtelser. De er ikke anvendelige i en retssag. Jeg synes, at på nogle af disse retssikkerhedsområder har vi nok mere at lære af englænderne, end vi har at lære af svenskerne.

Der har ikke til dato herhjemme foreligget noget andet forslag, der kan løse det problem, som ministeren altså i den offentlige debat, så vidt jeg har kunnet følge med, erkender er reelt, og det synes jeg egentlig at man skylder.

Fru Ebba Strange har ganske ret i, at det ikke kun står i bemærkningerne, det står også i selve forslaget ordlyd af § 812, både stk. 1 og stk. 2, at de tilfældighedsfund, man ikke har lov at benytte, det er dem, som ikke i sig selv ville have hjemlet adgang til sådanne særlige efterforskningsskridt. Hvis man finder noget, der er så alvorligt, at en sigtelse i den retning kunne have medført den varetægtsfængsling, den ransagningskendelse, den brevåbningskendelse, den telefonaflytningskendelse, så har vi ikke sagt, at det ikke må bruges. Men de mindre ting, man finder,

og som ikke står mål med de kriterier, lovgivningsmagten har tænkt sig for retsbeskyttelsen af den enkelte, finder vi ingen anden mulighed for, hvad skal man sige, systematisk at undgå end netop at gøre brugen af dem ulovlig.

Så er der isolationsfængslingen. Hr. Knud Lind kører stadig væk frem med, at der ikke er beviser for skadevirkningerne. Vi mener, at der er en i hvert fald stærkt sandsynliggjort skadevirkning af isolationsfængsling. Der er lavet en undersøgelse af overlæge Finn Jørgensen, og både han og vi og formodentlig alle andre erkender, at den er meget begrænset. Men så er der de udenlandske undersøgelser og de er delvis fra ikke helt sammenlignelige forhold, det har hr. Knud Lind ret i, men det var jo altså kun 2-3 stykker af Finn Jørgensens 24 referencer, hr. Knud Lind fandt det morsomt nok at nævne. Det er hverken vores eller Finn Jørgensens eller Dansk Retspolitisk Forenings skyld eller ansvar, at der ikke er lavet ordentlige undersøgelser. Det må være dem, der vil benytte et så groft skridt som isolation, der må have ansvaret for at få undersøgt de her ting. Det har det efter min mening skortet temmelig meget på.

Ud over det helbredsmæssige er der også nogle rent retssikkerhedsmæssige aspekter i dette her. Lad mig vende tilbage til dem om lidt.

Jeg kunne godt have ønsket, at justitsministeren, som var inde på, at vi må have ændret noget omkring isolation, og andre, der var inde på det samme, var gået lidt mere konkret ind i diskussionen. Er det tidsbegrænsninger, man vil have, hvis man ikke vil have den totalafskaffelse, vi foreslår? Jeg mener ikke tidsbegrænsninger er acceptable, for godt nok ved vi, at det især er de langvarige isolationer, der giver skadevirkninger, formodentlig både på helbred og på retssikkerheden, men vi ved også, at folk reagerer meget forskelligt. Der er folk, der er skadelidte allerede efter få dages isolation, og vi bør ikke forholde os statistisk til sådan et problem, således at principielt uskyldige mennesker skal ødelægges af de efterforskningsskridt, samfundet benytter.

En anden del af diskussionen er det her med afgrænsning af isolationsfængsling på en anden led end den rent tidsmæssige. Jeg er stadig væk ked af, at heller ingen har vil-